



**Zaaknummer: 1811053**

**COLLEGE VAN TOEZICHT**  
**Stichting Tuchtrecht Complementaire Zorg**

Beslissing d.d. 26 juli 2019 naar aanleiding van de op 5 november 2018 bij het College van Toezicht van TCZ ingekomen klacht van:

1. **Mevrouw ...**, wonende te ..., nader te noemen “klaagster”, gemachtigde mr. ..., advocaat te ...

Tegen

1. **Mevrouw ...**, praktijkhoudende te ..., aangesloten bij de VBAG, nader te noemen “verweerster”, gemachtigde mr. ..., advocaat te ....

**1. HET VERLOOP VAN DE PROCEDURE**

**1.1**

Het College van Toezicht heeft kennisgenomen van de volgende stukken:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 1 november 2018, ingekomen op 5 november 2018;
- een brief van mr. ... d.d. 4 februari 2019;
- het verweerschrift met bijlagen, ingekomen op 1 maart 2019;

De mondelinge behandeling van de zaak vond plaats op 15 mei 2019, alwaar klagster is verschenen, bijgestaan door mr. ... en verweerster, bijgestaan door mr. ..., kantoorgenote van mr. ....

Mr. ... en mr. ... hebben het woord gevoerd aan de hand van pleitaantekeningen, waarvan een afschrift aan deze uitspraak is gehecht.

## 2. DE FEITEN

Op grond van de stukken en hetgeen ter zitting aan de orde is gekomen dient, voorzover dit van belang is voor de beoordeling van de zaak, van het volgende te worden uitgegaan.

### 2.1

Klaagster is gehuwd geweest met de heer ..... Hun huwelijk is op 8 maart 2011 geëindigd door inschrijving van de echtscheidingsbeschikking van de rechtbank ... d.d. 16 februari 2011 in de registers van de burgerlijke stand.

### 2.2

Uit het huwelijk van klaagster met de heer ... zijn drie, thans nog minderjarige kinderen geboren:

- ..., geboren op ... te ...;
- ..., geboren op ... te ...;
- ..., geboren op ... te ....

### 2.3

Klaagster en de heer ... zijn ten tijde van de echtscheidingsprocedure een co-ouderschapsregeling met betrekking tot de kinderen overeengekomen met een gelijkwaardige verdeling van de zorgtaken.

### 2.4

Klaagster heeft op 11 juli 2016 een verzoekschrift ingediend tot wijziging van de zorgregeling, omdat de kinderen gedurende langere tijd weerstand vertoonden tegen de bestaande zorgregeling en in het contact met hun vader.

### 2.5

De rechtbank ... heeft bij (tussen)beschikking d.d. 16 september 2016 bepaald dat een onderzoek door de Raad voor de Kinderbescherming diende plaats te vinden.

### 2.6

Tussen partijen heeft vervolgens een kort geding procedure plaatsgevonden, na het besluit van klaagster om de zorgregeling tussen de heer ... en de kinderen stop te zetten. In deze procedure hebben partijen overeenstemming bereikt over een voorlopige zorgregeling tussen de heer ... en de kinderen, in afwachting van de uitkomsten van de aanhangige bodemprocedure. De afspraken zijn vastgelegd in een vonnis d.d. 26 oktober 2016.

## 2.7

Partijen hebben daarna hun afspraken op 15 november en 2 december 2016, in overleg met de Raad voor de Kinderbescherming, aangepast.

## 2.8

Thans is sprake van een zorgregeling tussen de heer ... en de kinderen, waarbij ... om de week op dinsdag na schooltijd van 15.15 uur tot 19.00 uur bij hem verblijft. Alle kinderen verblijven op zondagmiddag bij hun vader.

## 2.9

De Raad voor de Kinderbescherming heeft op 14 december 2016 een rapport uitgebracht, waarin zowel voor de kinderen als voor de ouders hulp/therapie werd geadviseerd. Namens verweerster zijn hierover de volgende passages uit het rapport geciteerd:

### a.

*“dat er voor de kinderen een intensieve hulp-/therapievorm noodzakelijk is die hen kan behandelen, begeleiden en ondersteunen bij het reduceren van hun klachtgedrag, zodat ze zich weer veilig voelen in zijn algemeenheid en ten aanzien van hun vader in het bijzonder, zodat ze voldoende gesterkt worden voor contact- en relatieherstel met vader”.*

### b.

*“Ouders dienen zich te wenden tot een systemisch therapeut/behandelaar die hen begeleidt en behandelt bij het ouderschap na echtscheiding c.q. ouderschapsreorganisatie. Hierin dient, indien nodig, ook oog te zijn voor mogelijke individuele ondersteuning naar beide ouders. Ouders zijn zich reeds op particulier vlak aan het oriënteren op bovengenoemde hulp-/therapievormen. De Raad heeft ouders daarnaast gewezen op de mogelijkheden hiervoor bij de Mutsaersstichting. Belangrijk is dat hier op korte termijn een knoop in wordt doorgemaakt, omdat de ernst van de ontwikkelingsbedreiging bij de kinderen maakt dat er zo snel mogelijk met bovengenoemde hulp dient te worden gestart”.*

## 2.10

Klaagster en de heer ... hebben in september 2016 contact opgenomen met verweerster in verband met de hulpverlening voor de kinderen. De hulpverlening voor de kinderen is gestart eind december 2016.

## 2.11

Klaagster en de heer ... hebben zich eind april 2017 tevens gemeld bij verweerster in verband met separate ouderbegeleiding.



#### 2.12

Verweerster is als therapeute werkzaam bij ... te ... en geeft integratieve psychotherapie. Tevens is zij directeur van de ... te ..., Vakdocent aan het Instituut voor Toegepaste Haptonomie ... en Directeur van ... te ....

#### 2.13

Verweerster heeft in verband met de door haar verrichte hulpverlening een tussentijdse rapportage opgesteld op 27 juli 2017.

#### 2.14

Klaagster heeft op 12 oktober 2017 de hulpverlening voor de kinderen en zichzelf bij verweerster beëindigd.

#### 2.15

Vervolgens heeft verweerster een eindrapportage opgesteld op 16 oktober 2017.

#### 2.16

Klaagster heeft zich na beëindiging van de hulpverlening door verweerster gewend tot het SCAG en een klacht jegens verweerster ingediend.

#### 2.17

Bemiddeling door de klachtenfunctionaris van het SCAG is niet gelukt, waarna klaagster haar klacht heeft ingediend bij TCZ.

### **3. HET STANDPUNT VAN KLAAGSTER EN DE KLACHTEN**

Klaagster verwijt verweerster – zakelijk weergegeven - dat zij:

- a. de diagnose PAS (Parental Alienation Syndrome) stelt waartoe zij niet bevoegd is en die niet gebaseerd is op onderzoek;
- b. zich niet houdt aan de opdracht van partijen;
- c. de problematiek c.q. de situatie simplificeert;
- d. partijdig is en zich niet neutraal opstelt;
- e. de rol van therapeut verliest;
- f. zich onvoldoende de gevolgen van haar handelwijze realiseert.

In verband met bovengenoemde klachtonderdelen schendt verweerster volgens klagster beroepscode 4, 6 en 9.

#### **4. HET STANDPUNT VAN VERWEERSTER**

Verweerster voert –zakelijk weergegeven – aan, dat:

- a. zij enkel heeft gesteld dat er sprake is van signalen binnen het gezin die zouden kunnen duiden op PAS. Zij heeft dan ook niet een diagnose gesteld, maar een hypothese. Deze hypothese wordt ondersteund door het gehele behandelteam van de Mutsaersstichting, dat betrokken is bij het gezin. De tussentijdse rapportage en eindrapportage van verweerster betreffen slechts haar bevindingen.
- b. zij zich heeft gehouden aan de opdracht van partijen, zoals geformuleerd door de Raad voor de Kinderbescherming, namelijk begeleiding en ondersteuning van de kinderen, alsmede begeleiding en behandeling van de ouders bij ouderschap na echtscheiding c.q. ouderschapsreorganisatie. Zij heeft hulp verleend door het voeren van gesprekken met betrokkenen en heeft zich daarmee aan de opdracht gehouden. Zij heeft geen onderzoek verricht.
- c. zij niet de situatie versimpelt door onbegrip en onkunde. Zij heeft juist herhaaldelijk opgemerkt dat de situatie complex is, reden waarom de behandeling van de ouders en de kinderen samen met de Mutsaersstichting wordt uitgevoerd.
- d. het onjuist is dat verweerster de schuld neerlegt bij klagster en dat zij partijdig zou zijn. Zij heeft geconcludeerd dat sprake is van een onveilige situatie voor de kinderen en daarbij onder andere de rol van de ouders, dus ook van vader benoemd. Zij heeft de frequentie van het contact met haar overgelaten aan de ouders zelf. Klagster had behoefte aan een contact eens per maand, vader gaf voorkeur aan een wekelijks kort contactmoment. Dit maakt niet dat verweerster partijdig zou zijn. Tevens staat het haar vrij het advies te geven de kinderen tijdelijk te beschermen tegen de beïnvloedingsmogelijkheid van coalitie. Het is aan de rechtbank daarover te beslissen. Het is niet juist dat zij niet de rol van therapeute maar secretaresse c.q. verlengstuk van vader heeft ingenomen. Partijen hebben ervoor gekozen eerst separate ouderbegeleiding toe te passen. Dit was een eerste noodzakelijke stap om in de toekomst tot een betere oudercommunicatie te komen. Het is onjuist dat zij een onverwerkt trauma bij klagster heeft gediagnosticeerd. Zij heeft klagster wel psychotherapie geadviseerd in verband met de emotie waarmee zij reageert.

Het is onduidelijk op welke klachten door het College van Toezicht dient te worden beslist, omdat het verband tussen de concrete verwijten en de genoemde beroepscodes ontbreekt. In verband daarmee dienen te klachten te worden afgewezen.

## **5. DE OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE**

Het College van Toezicht overweegt als volgt:

### 5.1

#### **Ontvankelijkheid klagster.**

De klacht is door klagster ingediend in haar hoedanigheid van voormalig cliënte van verweerster. Klagster is rechtstreeks belanghebbende en daarmee klachtgerechtigd, zoals bepaald in artikel 10 lid 3 sub a. Tevens is de klacht tijdig ingediend bij het ambtelijk secretariaat van het College van Toezicht van TCZ. Klagster is ontvankelijk in haar klacht.

### 5.2

#### **De beoordeling van de klachten**

##### 5.2.1.

#### **Klachtonderdeel A.**

Klagster verwijt verweerster in de eerste plaats dat zij de diagnose PAS (Parental Alienation Syndrome) heeft gesteld waartoe zij niet bevoegd is en die niet is gebaseerd op onderzoek. Deze klacht betreft twee delen, die in het navolgende afzonderlijk zullen worden beoordeeld.

##### 5.2.2.

#### **Deel 1: Diagnose of hypothese?**

Partijen verschillen van mening over de vraag of de term PAS een diagnose of hypothese is. Volgens verweerster kan geen sprake zijn van een diagnose, omdat PAS geen ziekte is. PAS is volgens haar een hypothese en een aanduiding voor de dynamiek binnen het gezin.

#### 5.2.2.1.

Het College van Toezicht zal –onder verwijzing naar jurisprudentie en literatuur- eerst ingaan op de term PAS in zijn algemeenheid en daarop vervolgens ingaan bij de beoordeling van dit klachtonderdeel. Het College van Toezicht acht dit van belang, omdat dit onderdeel de kern van de klachtprocedure tussen partijen is.

#### 5.2.2.2.

De term PAS wordt diverse keren genoemd in de jurisprudentie, o.a. in een uitspraak van het Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden d.d. 6 februari 2018 (ECLI:NL:GHARL:2018:1317). In deze uitspraak overweegt het Gerechtshof met betrekking tot de term PAS het volgende:

##### *Rechtsoverweging 2.7*

*Beide kinderen hebben daarnaast aangegeven dat zij het gevoel hebben dat er door de (omgeving van de) ouder bij wie zij niet verblijven, druk wordt uitgeoefend om hen te bewegen voor de andere ouder te kiezen. De kinderen voelen zich hierdoor niet vrij in het contact met de andere ouder, hetgeen tot gevolg lijkt te hebben dat de kinderen dit contact met de andere ouder (en hun omgeving) geheel uit de weg gaan. Ook het contact tussen de zussen onderling staat om die reden onder hevige druk. Dit alles kan niet in het belang van de kinderen worden geacht. **Het hof volgt de advocaat van de vader niet in haar stelling dat bij [D] sprake zou zijn van het 'Parental Alienation Syndrome' (PAS) dan wel ouderverstoting. Het zogenaamde PAS als syndroom is niet wetenschappelijk erkend. Wel algemeen erkend is het verschijnsel ouderverstoting waarbij over de oorzaken en de aanpak hiervan ook verschil van opvatting is.** Het hof is echter van oordeel dat de situatie rondom [D] en [I] zo gecompliceerd is dat niet gesteld kan worden dat bij [D] sprake is van ouderverstoting in de vorm zoals gesteld door de vader. Ook ziet het hof de door de vader voorgestelde oplossing om [D] ook in zijn gezin te plaatsen niet als een oplossing die in het belang van [D] is. Gebleken is dat [D] wel degelijk openstaat voor contact met de vader, maar vanwege de uitgeoefende druk dit contact liever uit de weg gaat. Het hof is van oordeel dat niet is komen vast te staan dat dit het gevolg is van ouderverstoting, maar dat dit meer te maken lijkt te hebben met de ontstane gezinsdynamiek. Hoewel geprobeerd is deze gezinsdynamiek te doorbreken door middel van de ingezette hulp en/of hulpverlening, is gebleken dat de ingeschakelde professionals niet hebben kunnen voorkomen dat de strijd in de onderhavige zaak juist heviger is opgeblaaid. Het hof is van oordeel dat het in de onderhavige zaak in het belang van alle betrokkenen is dat er een definitieve beslissing wordt gegeven, zodat de situatie voor eenieder helder is en er niet meer aan de kinderen zal worden getrokken. Zoals het hof - maar ook de raad - ter zitting heeft aangegeven dienen alle professionals uit deze strijd te stappen, zodat de ouders en de kinderen kunnen proberen tot een herstel - in ieder geval een normalisering - van de ontstane gezinsdynamiek te komen. Eventueel zal een systeemgerichte hulpverlening door de ouders moeten worden ingeschakeld. Wanneer iedereen de situatie over en weer accepteert en elkaar respecteert zal het moeten lukken om de contacten te herstellen en kunnen de kinderen zich weer bezig houden met hun ontwikkelingstaken.*

Uit het vetgedrukte deel van de geciteerde rechtsoverweging blijkt dat het zogenaamde PAS als syndroom niet wetenschappelijk erkend is, wel is algemeen erkend het verschijnsel ouderverstoting. Ook uit literatuur en overige publicaties blijkt dat de term PAS en de oorzaken en aanpak daarvan ter discussie staan.

#### 5.2.2.3.

De Commissie van Toezicht noemt in dit verband het rapport ‘theoretisch fundament bij de aanpak van complexe scheidingen’ van Jeugdzorg Nederland, geschreven door orthopedagoge Liesbeth Groenhuisen. In het hoofdstuk met betrekking tot PAS wordt daarin o.a. gesteld:

#### *4 Hoofdpunten en handreikingen*

***Ouderverstoting: het volledig afwijzen van een ouder na scheiding, wordt in navolging van de psychiater Gardner wel aangeduid met de term PAS-syndroom. Als syndroom wordt het wetenschappelijk niet erkend. Wel is men het er over het algemeen over eens dat de verschijnselen, het afwijzen of zelfs haten zonder dat daar feitelijk een aanleiding toe is, een zeer serieus probleem vormen en een signaal dat het met het kind niet goed gaat. Houdt er rekening mee dat het begrip PAS een interpretatie geeft van de feiten waarin de ene ouder de dader is en de andere het slachtoffer. Die zienswijze werkt door de termen van vijandschap en slechte bedoelingen niet mee in de richting die nodig is, namelijk het herstellen van enige vrede en van de verstoorde gezinsbalans. In plaats van het kind bij de verstoten ouder te plaatsen, zoals Gardner adviseerde, wordt gedacht in termen van het beïnvloeden van de gezinsrelaties vanuit een systeemgericht benadering.***

#### 5.2.2.4.

Het College van Toezicht is het met verweerster eens dat geen sprake kan zijn van een diagnose met betrekking tot het PAS syndroom. Het is geen ziekte en evenmin een wetenschappelijk erkend syndroom. Het Gerechtshof heeft in de bovengenoemde uitspraak dan ook de term “verschijnsel” genoemd. In verband daarmee acht het College de door verweerster genoemde term hypothese evenmin gepast. De term hypothese is een andere benaming voor veronderstelling of onderzoeksvraag, in de empirische wetenschap een stelling die (nog) niet bewezen is en dient als uitgangspunt voor een experiment of een gerichte waarneming.

Gelet op bovenstaande definitie van de term hypothese is volgens het College van Toezicht het gebruik daarvan in het kader van de door verweerster verleende hulp evenmin correct.



#### 5.2.2.5.

Gelet op de over en weer ingediende processtukken en de nadere verkregen informatie komt het College van Toezicht tot het oordeel dat verweerster met de benaming PAS wel degelijk een kwalificatie aan de situatie tussen klaagster, de heer ... en de kinderen heeft gegeven en dat de wijze van haar hulpverlening aan betrokkenen door deze kwalificatie werd bepaald.

Het College van Toezicht betreft bij dit oordeel ook de antwoorden die verweerster tijdens de hoorzitting heeft gegeven op de aan haar gestelde vragen.

#### 5.2.2.6.

Verweerster heeft tijdens de hoorzitting in dit verband gesteld dat zij nog niet eerder van PAS had gehoord, dat zij in overleg met de Mutsaersstichting is gaan zoeken en tijdens dat onderzoek is gestuit op PAS. Het College van Toezicht constateert dat aan de wijze waarop verweerster haar ontdekking toelicht, merkbaar is dat zij daaraan (substantiële) betekenis toekent. Daaraan voegt het College van Toezicht toe, dat verweerster bij de uitvoering van haar hulpverlening met de door haar gegeven kwalificatie van de situatie is omgegaan “als ware het een diagnose”. Het College van Toezicht komt hierop terug bij de beoordeling van klachtonderdelen B en E.

#### 5.2.2.7.

Het College van Toezicht is van oordeel dat gelet op het bovenstaande deel 1 van klacht A. doel treft.

### **Deel 2: Was verweerster bevoegd tot het stellen van een diagnose c.q. hypothese?**

#### 5.2.2.8.

Klaagster heeft, ervan uitgaande dat verweerster een diagnose heeft gesteld, gesteld dat zij daartoe niet bevoegd was, omdat zij niet BIG geregistreerd is. Dit klachtonderdeel treft geen doel. Omdat het PAS syndroom geen ziekte is, is het feit dat verweerster niet BIG geregistreerd is dan ook niet van belang.

#### 5.2.2.9.

Verweerster verleent als therapeute integratieve psychotherapie. Haar onderneming Academia Vesta biedt, zo blijkt uit raadpleging van haar website, ook opleidingen o.a. op dit terrein. Deze opleidingen zijn geaccrediteerd door SNRO en maken inschrijvingen bij diverse verenigingen binnen de complementaire gezondheidszorg mogelijk. Hierbij worden genoemd, de NFG, VBAG (de vereniging waarbij verweerster ook zelf is ingeschreven), VvVK, VIT en NVPA.

#### 5.2.2.10.

Tegelijkertijd wordt ook integratieve psychotherapie verleend door therapeuten die wel BIG geregistreerd zijn en lid zijn van de Nederlandse Vereniging voor Psychotherapie.

#### 5.2.2.11.

Het College van Toezicht is van oordeel dat een eenduidige benaming voor integratieve psychotherapie door BIG en niet-BIG therapeuten voor verwarring kan zorgen. Dit valt echter buiten het bereik van de beoordeling van de klacht.

#### 5.2.2.12.

Het College van Toezicht verklaart deel 2 van klacht A ongegrond.

### 5.3

#### **Klachtonderdelen B tot en met F.**

##### **Algemeen.**

#### 5.3.1.

Het College van Toezicht constateert dat de onderstaande klachtonderdelen nauw met elkaar verweven zijn en dat zij zich daardoor lenen voor een gezamenlijke bespreking en beoordeling.

Onderdeel B: Verweerster hield zich niet aan de opdracht van partijen.

Onderdeel C: Verweerster heeft de problematiek c.q. de situatie gesimplificeerd.

Onderdeel D: Verweerster is partijdig en heeft zich niet neutraal opgesteld.

Onderdeel E: Verweerster heeft de rol van therapeut verloren.

Onderdeel F: Verweerster heeft zich onvoldoende de gevolgen van haar handelwijze gerealiseerd.

#### **Beoordeling klachtonderdelen B tot en met F.**

#### 5.3.2.

Het College van Toezicht zal bij de beoordeling van bovengenoemde klachtonderdelen de door klaagster en de heer ... gegeven opdracht aan verweerster tot uitgangspunt nemen.

#### 5.3.3.

Namens verweerster zijn twee passages uit het rapport van de Raad voor de Kinderbescherming d.d. 14 december 2016 geciteerd. Deze passages zijn ook reeds overgenomen onder punt 2.9 bij de weergave van de feiten in deze uitspraak.

a.

*“dat er voor de kinderen een intensieve hulp-/therapievorm noodzakelijk is die hen kan behandelen, begeleiden en ondersteunen bij het reduceren van hun klachtgedrag, zodat ze zich weer veilig voelen in zijn algemeenheid en ten aanzien van hun vader in het bijzonder, zodat ze voldoende gesterkt worden voor contact- en relatieherstel met vader”.*

5.3.4.

Uit de rapportage van verweerster d.d. 27 juli 2017 blijkt dat klaagster en de heer ... haar medio november 2016 hebben benaderd in verband met de hulpverlening voor de kinderen.

5.3.5.

Verweerster heeft tijdens de hoorzitting meegedeeld dat zij bij aanvang van de hulpverlening begeleidingsovereenkomsten voor de kinderen heeft opgesteld. De overeenkomst voor ... is wel ondertekend en ingeleverd, maar de overeenkomsten voor ... en ... niet.

De hulpverlening voor de kinderen is eind december 2016 van start gegaan.

Ondanks het ontbreken van de ondertekende overeenkomsten voor ... en ..., gaat het College van Toezicht ervan uit, dat de hulpverlening voor hen heeft plaatsgevonden overeenkomstig de inhoud van deze overeenkomsten, die -zo neemt het College aan- dezelfde inhoud zullen hebben gehad als de overeenkomst voor ..., die wel was ondertekend.

5.3.6.

b.

*“Ouders dienen zich te wenden tot een systemisch therapeut/behandelaar die hen begeleidt en behandelt bij het ouderschap na echtscheiding c.q. ouderschapsreorganisatie. Hierin dient, indien nodig, ook oog te zijn voor mogelijke individuele ondersteuning naar beide ouders. Ouders zijn zich reeds op particulier vlak aan het oriënteren op bovengenoemde hulp-/therapievormen. De Raad heeft ouders daarnaast gewezen op de mogelijkheden hiervoor bij de Mutsaersstichting. Belangrijk is dat hier op korte termijn een knoop in wordt doorgemaakt, omdat de ernst van de ontwikkelingsbedreiging bij de kinderen maakt dat er zo snel mogelijk met bovengenoemde hulp dient te worden gestart”.*

5.3.7.

Het is het College van Toezicht niet bekend wanneer de hulpverlening voor de ouders van start is gegaan. Wel is bekend dat de hulpverlening voor de ouders aanvankelijk plaats vond door de heer .... van de ...stichting.

5.3.8.

Verweerster heeft als productie 1 bij haar verweerschrift een bericht d.d. 20 april 2017 van de heer ... aan klagster en de heer ... overgelegd. Uit dit bericht blijkt dat de hulpverlening aan de ouders zou worden overgedragen aan verweerster. Zij zou de hulpverlening aan hen voortzetten in de vorm van individuele ouderbegeleiding.

5.3.9.

Tijdens de hoorzitting heeft verweerster desgevraagd geantwoord dat zij voor haar hulpverlening aan de ouders geen behandelovereenkomst, behandelplan en behandeldoelen heeft opgesteld. Ook heeft verweerster niet duidelijk gemaakt welke afspraken zij met de ...stichting heeft gemaakt in verband met de overname van de hulpverlening.

5.3.10.

Het College van Toezicht is van oordeel dat het bericht van de heer ... aan klagster niet aangemerkt kan worden als behandelovereenkomst.

5.3.11.

Volgens het College van Toezicht geldt daardoor alleen de geciteerde passage in het rapport van de Raad voor de Kinderbescherming als basis voor de hulpverlening van verweerster aan de ouders.

5.3.12.

Verweerster heeft gesteld dat zij hulp heeft verleend door het voeren van gesprekken met de betrokkenen.

5.3.13.

Uit de processtukken, de daarbij behorende bijlagen en de tijdens de hoorzitting verkregen informatie is duidelijk geworden dat verweerster zich niet heeft beperkt tot het voeren van gesprekken met de betrokkenen.

5.3.14.

In haar rapportage d.d. 27 juli 2017 stelt verweerster dat zij op 23 februari 2017 bij de ouders aan de orde heeft gesteld dat er volgens haar sprake is van coalitievorming, alsmede signalen van parentificatie.

5.3.15.

Blijkens de inhoud van de rapportages van verweerster d.d. 27 juli 2017 en 16 oktober 2017 werd de hulpverlening uitgevoerd, uitgaande van de kwalificatie PAS, nadat hieromtrent, zoals verweerster ter zitting heeft verklaard, door de Mutsaersstichting en door verweerster overleg c.q. onderzoek had plaatsgevonden.

#### 5.3.16.

Uit de overgelegde stukken blijkt, dat de hulpverlening aan de betrokkenen daarna is vastgelopen. Verweerster heeft tijdens de hoorzitting gesteld dat de gesprekken van de ouders met de ...stichting vastliepen. Vervolgens werd haar gevraagd de hulpverlening aan de ouders over te nemen, omdat zij de kinderen ook reeds begeleidde. Verweerster wilde dat in eerste instantie niet, maar heeft zich daartoe later bereid verklaard, mits zij dit samen met de ...stichting kon doen.

#### 5.3.17.

Voor zover het College van Toezicht kan beoordelen, lag het uitgaande van de hulpvraag van de betrokkenen in het rapport van de Raad voor de Kinderbescherming niet op de weg van verweerster om een kwalificatie te geven aan de dynamiek tussen de betrokkenen, temeer nu deze kwalificatie bepalend is geweest voor de uitvoering van de hulpverlening.

Omdat verweerster niet beschikt over opdrachtbevestigingen van de ouders en behandelplannen, had zij daardoor geen uitdrukkelijke toestemming.

#### 5.3.18.

Het College van Toezicht is met klagster van oordeel dat verweerster hiermee de grenzen van de aan haar verstrekte opdracht (die overeenstemt met de formulering in het rapport van de Raad voor de Kinderbescherming), heeft overschreden.

#### 5.3.19.

Dit geldt ook voor de klacht van klagster jegens verweerster met betrekking tot de wijze van communiceren. Volgens klagster heeft verweerster daardoor haar rol van therapeut heeft verloren.

#### 5.3.20.

Klagster heeft gesteld dat zij en de heer ... aanvankelijk rechtstreeks per mail met elkaar communiceerden. Klagster heeft als bijlage bij haar klaagschrift e-mail berichten overgelegd, waaruit blijkt dat de communicatie met betrekking tot de invulling en uitvoering van de zorgregeling tussen de heer ... en de kinderen via verweerster verliep.

#### 5.3.21.

Het College van Beroep is met klagster van oordeel dat dit niet de taak van verweerster was. Bovendien heeft verweerster gesteld dat haar hulpverlening bestond uit het voeren van gesprekken met de betrokkenen. Daartoe behoort volgens het College van Toezicht niet de communicatie over de uitvoering van de zorgregeling.

5.3.22.

Volgens het College van Toezicht heeft verweerster ook daarmee de opdracht van partijen overschreden.

5.3.23.

Klachtonderdelen B en E treffen dan ook doel. Het College van Toezicht verklaart deze klachtonderdelen gegrond.

5.3.24.

Voor de beoordeling van de klachtonderdelen C en D overweegt het College van Toezicht als volgt.

5.3.25.

Klaagster heeft gesteld dat verweerster de problematiek c.q. situatie simplificeert. Daarbij wijst zij op de omstandigheid dat verweerster “de schuld bij haar legt” (klachtonderdeel C).

Tevens vindt klaagster dat verweerster partijdig is en zich niet neutraal opstelt (klachtonderdeel D).

5.3.26.

Het College van Toezicht herhaalt bij de beoordeling van deze klachtonderdelen een deel van de eerder genoemde passage uit het rapport ‘theoretisch fundament bij de aanpak van complexe scheidingen’ van Jeugdzorg Nederland.

*“Houdt er rekening mee dat het begrip PAS een interpretatie geeft van de feiten waarin de ene ouder de dader is en de andere het slachtoffer. Die zienswijze werkt door de termen van vijandschap en slechte bedoelingen niet mee in de richting die nodig is, namelijk het herstellen van enige vrede en van de verstoorde gezinsbalans. In plaats van het kind bij de verstoten ouder te plaatsen, zoals Gardner adviseerde, wordt gedacht in termen van het beïnvloeden van de gezinsrelaties vanuit een systeemgericht benadering”*

5.3.27

Het College van Toezicht constateert dat de genoemde elementen ook herkenbaar zijn in de door verweerster verleende hulp. Uit het verweerschrift en de rapportages d.d. 27 juli 2017 en 16 oktober 2017 blijkt dat het aandeel van klaagster in de ontstane situatie daarin benadrukt wordt. Dat klaagster op basis daarvan concludeert dat zij als “dader” wordt gezien, komt het College van Toezicht niet vreemd voor.

Daarnaast is klaagster geadviseerd om psychotherapie te volgen. Ook dit advies wordt gegeven aan de ouder die als “dader” wordt aangemerkt.



Tenslotte heeft verweerster in haar rapportage d.d. 16 oktober 2017 geadviseerd om de kinderen bij de verstoten ouder te plaatsen.

#### 5.3.28.

Volgens het College van Toezicht heeft klaagster daarom terecht kunnen stellen dat verweerster, door het aandeel van klaagster in de problematiek te benadrukken, de situatie simplificeert en partijdig zou zijn. De visie van verweerster op het aandeel van klaagster in de situatie tussen haar en de heer ... zijn immers gebaseerd op de kwalificatie van verweerster van de dynamiek tussen de betrokkenen. Tevens constateert het College van Toezicht dat de frequentie van het contact tussen klaagster en verweerster enerzijds en dat tussen de heer ... en verweerster anderzijds, niet in balans was.

#### 5.3.29.

Gelet op het bovenstaande concludeert het College van Toezicht dat de klachtonderdelen D en E gegrond zijn.

#### 5.3.30.

Klaagster stelt in klachtonderdeel F dat verweerster zich niet de gevolgen van haar handelswijze realiseert. Dit klachtonderdeel is echter slechts summier toegelicht. Nu dit onderdeel onvoldoende is onderbouwd, is het College van Toezicht van oordeel dat dit daarom ongegrond dient te worden verklaard.

#### 5.3.31.

Omdat de klachtonderdelen A tot en met E gegrond zijn verklaard, brengt dit met zich mee, dat tevens de door klaagster genoemde beroepscode's zijn geschonden.

#### 5.3.32.

Alles overwegend komt het College van Toezicht tot het oordeel dat een sanctie aan verweerster op zijn plaats is. Alle feiten en omstandigheden in aanmerking genomen, acht het College van Toezicht het passend om verweerster de sanctie van waarschuwing op te leggen.

## 6. DE BESLISSING

Het College van Toezicht :

- I. Verklaart klaagster ontvankelijk in haar klachten;
- II. Verklaart de klacht van klaagster genoemd onder A deel 1 gegrond;



- III. Verklaart de klacht van klaagster genoemd onder A deel 2 ongegrond;
- IV. Verklaart de klachten van klaagster genoemd onder B tot en met E gegrond;
- V. Verklaart de klacht van klaagster genoemd onder F ongegrond;
- VI. Stelt vast dat beklaagde de beroepscode 4, 6 en 9 heeft geschonden;
- VII. Legt aan beklaagde de maatregel van waarschuwing op.
- VIII. Wijst af het meer of anders verzochte.

Aldus gedaan door mr. J.H. van den Berg, voorzitter, M. van der Horst en N. Hilderink, leden, in tegenwoordigheid van A. Hendriks, secretaris.

Voorzitter

Secretaris

Tegen deze beslissing kan binnen zes weken na de dag van verzending van het afschrift ervan schriftelijk hoger beroep worden ingesteld bij de het College van Beroep door:

- a. De klager en/of klaagster, voorzover de klacht is afgewezen of ongegrond verklaard, of voorzover hij/zij niet-ontvankelijk is verklaard;
- b. Degene over wie is geklaagd;

Het tot het College van Beroep gerichte beroepschrift dient binnen de beroepstermijn te worden ingezonden bij de secretaris van het College van Beroep.